

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 3518/85 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 1985

για τη θέσπιση ειδικών μέτρων που αφορούν την οριστική λήξη των καθηκόντων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την ευκαιρία της προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ιδίως το άρθρο 24,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾ που υποβλήθηκε μετά από γνώμη της επιτροπής κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη του Δικαστηρίου,

Εκτιμώντας:

ότι η προσχώρηση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στις Κοινότητες συνεπάγεται την ανάγκη να αναδιαρθρωθεί το σώμα των υπαλλήλων των Κοινοτήτων·

ότι, προς το σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα για την οριστική έξοδο από την υπηρεσία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Προς το συμφέρον της υπηρεσίας και για να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες που προκύπτουν από την προσχώρηση της Ισπανίας και της Πορτογαλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, τα θεσμικά όργανα κατά την έννοια του άρθρου 1 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξουσιοδοτούνται, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990, να λάβουν, υπό τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, μέτρα για την οριστική έξοδο από την υπηρεσία των υπαλλήλων τους που έχουν ηλικία τουλάχιστον 55 ετών, εκτός από τους υπαλλήλους των βαθμών Α 1 και Α 2.

Από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού εξαιρούνται οι υπάλληλοι οι οποίοι αμείβονται από πιστώσεις έρευνας και επενδύσεων και οι οποίοι ασχολούνται στον επιστημονικό και τεχνικό κλάδο, για όσο χρονικό διάστημα και στο βαθμό που για τους υπαλλήλους αυτούς ισχύουν άλλα ειδικά μέτρα για την οριστική έξοδό τους από την υπηρεσία τα οποία αποφασίζονται από το Συμβούλιο.

Άρθρο 2

1. Ο αριθμός υπαλλήλων για τους οποίους είναι δυνατόν να ληφθούν τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 1 ορίζεται σε:

- 150 για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
- 120 για το Συμβούλιο,
- 500 για την Επιτροπή, βάσει του προϋπολογισμού λειτουργίας,

- 50 για την Επιτροπή, βάσει του προϋπολογισμού έρευνας,
- 25 για το Δικαστήριο,
- 14 για την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή,
- 12 για το Ελεγκτικό Συνέδριο.

2. Εντός του ορίου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, τον αριθμό υπαλλήλων για τους οποίους μπορούν να ληφθούν αυτά τα μέτρα οριστικής εξόδου από την υπηρεσία, σε ένα συγκεκριμένο έτος.

Για το 1986, ο αριθμός αυτός ορίζεται σε:

- 75 για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,
- 30 για το Συμβούλιο,
- 155 για την Επιτροπή, βάσει του προϋπολογισμού λειτουργίας,
- 15 για την Επιτροπή, βάσει του προϋπολογισμού έρευνας,
- 7 για το Δικαστήριο,
- 8 για την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή,
- 3 για το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 3

Λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, κάθε όργανο επιλέγει, εντός των ορίων που θέτει το άρθρο 2 και μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή ίσης εκπροσώπησης, μεταξύ των υπαλλήλων που θα ζητήσουν την εφαρμογή του μέτρου οριστικής λήξεως των καθηκόντων βάσει του άρθρου 1, τους υπαλλήλους στους οποίους εφαρμόζει το εν λόγω μέτρο.

Για το σκοπό αυτό, λαμβάνει υπόψη την ηλικία, την ικανότητα, την απόδοση, τη συμπεριφορά μέσα στην υπηρεσία, την οικογενειακή κατάσταση και την αρχαιότητα των υπαλλήλων. Η αρχαιότητα αυτή ορίζεται σε 10 έτη τουλάχιστον. Ωστόσο, για τους υπαλλήλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η αρχαιότητα αυτή ορίζεται σε:

- 7 έτη, για τα μέτρα οριστικής εξόδου από την υπηρεσία που λαμβάνονται το 1986,
- 8 έτη για τα μέτρα που λαμβάνονται το 1987,
- 9 έτη για τα μέτρα που λαμβάνονται το 1988.

Άρθρο 4

1. Ο πρώην υπάλληλος που επωφελείται από το μέτρο του άρθρου 1 δικαιούται μηνιαία αποζημίωση ίση με το 70 % του βασικού μισθού του, ανάλογα με το βαθμό και το κλιμάκιο που κατείχε κατά την αποχώρησή του από την υπηρεσία, σύμφωνα με τον πίνακα του άρθρου 66 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, ο οποίος ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα κατά τον οποίο θα πρέπει να γίνει η εκκαθάριση της αποζημιώσεως.

(1) ΕΕ αριθ. C 250 της 2. 10. 1985, σ. 5.

(2) ΕΕ αριθ. C 229 της 9. 9. 1985, σ. 97.

2. Το ευεργέτημα της αποζημίωσης παύει, το αργότερο, την τελευταία ημέρα του μήνα στη διάρκεια του οποίου ο τέως υπάλληλος συμπληρώνει τα 65 χρόνια του και σε κάθε περίπτωση που, πριν φθάσει στην ηλικία αυτή, ο ενδιαφερόμενος συμπληρώνει τις προϋποθέσεις που παρέχουν δικαίωμα στο ανώτατο όριο συντάξεως αρχαιότητας.

Στην περίπτωση αυτή, ο πρώην υπάλληλος αποκτά αυτοδικαίως δικαίωμα για σύνταξη αρχαιότητας από την πρώτη ημέρα του ημερολογιακού μήνα που ακολουθεί το μήνα για τον οποίο καταβλήθηκε η αποζημίωση για τελευταία φορά.

3. Η αποζημίωση της παραγράφου 1 αναπροσαρμόζεται σύμφωνα με το διορθωτικό συντελεστή που έχει καθοριστεί για τη χώρα στην οποία ο δικαιούχος αποδεικνύει ότι διαμένει, είτε η χώρα αυτή ανήκει στην Κοινότητα είτε όχι.

Αν ο δικαιούχος διαμένει σε χώρα για την οποία δεν έχει καθοριστεί διορθωτικός συντελεστής, ως διορθωτικός συντελεστής για την αποζημίωση λαμβάνεται το 100.

Η αποζημίωση εκφράζεται σε βελγικά φράγκα και καταβάλλεται στο νόμισμα της χώρας όπου διαμένει ο δικαιούχος. Καταβάλλεται, ωστόσο, σε βελγικά φράγκα αν ο διορθωτικός συντελεστής σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο ισούται με 100.

Αν η αποζημίωση καταβάλλεται σε άλλο νόμισμα εκτός από το βελγικό φράγκα, υπολογίζεται σύμφωνα με τις ισοτιμίες που αναφέρονται στο άρθρο 63 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

4. Το ποσό των ακαθάριστων εσόδων που εισπράττει ο ενδιαφερόμενος στα νέα του καθήκοντα προέρχεται αφαιρώντας την αποζημίωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, εφόσον τα έσοδα αυτά, προστιθέμενα στην αποζημίωση αυτή, υπερβαίνουν τις τελευταίες συνολικές ακαθάριστες αποδοχές του δικαιούχου, υπολογιζόμενο με βάση τον ισχύοντα πίνακα αποδοχών την πρώτη μέρα του μήνα κατά τον οποίο πρέπει να γίνει η εκκαθάριση της αποζημίωσης. Οι αποδοχές αυτές αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τον διορθωτικό συντελεστή της παραγράφου 3.

Τα ακαθάριστα έσοδα και οι τελευταίες συνολικές ακαθάριστες αποδοχές της παραγράφου 1 συνιστούν τα ποσά τα οποία λαμβάνονται υπόψη μετά την αφαίρεση των κοινωνικών κρατήσεων και πριν από την αφαίρεση του φόρου.

Ο ενδιαφερόμενος είναι υποχρεωμένος να παρέχει τα γραπτά αποδεικτικά στοιχεία που τυχόν θα απαιτηθούν και να κοινοποιεί στο θεσμικό όργανο κάθε στοιχείο που μπορεί να τροποποιεί τα δικαιώματά του στην αποζημίωση.

5. Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 67 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και τα άρθρα 1, 2 και 3 του παραρτήματος VII του κανονισμού αυτού, τα οικογενειακά επιδόματα καταβάλλονται είτε στον δικαιούχο της αποζημίωσης της παραγράφου 1 είτε στο ή στα πρόσωπα, στο οποίο ή στα οποία, βάσει των νομοθετικών διατάξεων ή με δικαστική απόφαση ή με απόφαση της αρμόδιας διοικητικής αρχής, έχει ανατεθεί η επιμέλειά του ή των τέκνων ενώ το ποσό του επιδόματος στέγης υπολογίζεται με βάση την αποζημίωση αυτή.

6. Ο δικαιούχος της αποζημίωσης έχει δικαίωμα, τόσο για τον εαυτό του όσο και για τα πρόσωπα που ασφαλίζο-

νται υπ' αυτόν, στις παροχές που εξασφαλίζει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του άρθρου 72 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, εφόσον καταβάλλει τη σχετική συνεισφορά του η οποία υπολογίζεται με βάση το ύψος αποζημίωσης της παραγράφου 1 και εφόσον δεν καλύπτεται από άλλη ασφάλεια ασθενείας κατά νόμο ή κανονιστική διάταξη.

7. Κατά την περίοδο κατά την οποία υπάρχει το δικαίωμα αποζημίωσης, ο πρώην υπάλληλος εξακολουθεί να αποκτά νέα δικαιώματα συντάξεως αρχαιότητας με βάση το μισθό που αναλογεί στο βαθμό και το κλιμάκιο του, με την επιφύλαξη ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής καταβάλλεται η συνεισφορά που προβλέπεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, με βάση τον παραπάνω μισθό, και εφόσον η συνολική σύνταξη δεν υπερβαίνει το ανώτατο ύψος που προβλέπεται στο άρθρο 77 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Για την εφαρμογή του άρθρου 5 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του άρθρου 108 του παλαιού γενικού κανονισμού της ΕΚΑΧ, η περίοδος αυτή υπολογίζεται ως περίοδος υπηρεσίας.

8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 1 παράγραφος 1 και του άρθρου 22 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ο επιζών σύζυγος πρώην υπαλλήλου που απεβίωσε, ενόσω ήταν δικαιούχος της μηνιαίας αποζημίωσης της παραγράφου 1, δικαιούται, εφόσον υπήρξε σύζυγός του τουλάχιστον ένα χρόνο πριν από τη στιγμή που ο ενδιαφερόμενος έπαυσε να είναι στην υπηρεσία θεσμικού οργάνου, σύνταξη επιζώντος ίση με το 60% της σύνταξης αρχαιότητας που θα απολάμβανε ο πρώην υπάλληλος εάν ήταν σε θέση να αξιώσει κατά το χρόνο του θανάτου του, ανεξάρτητα από τη διάρκεια υπηρεσίας ή την ηλικία.

Το ύψος της σύνταξης επιζώντος, που προβλέπεται στο προηγούμενο εδάφιο, δεν δύναται να είναι κατώτερο των ποσών του άρθρου 79 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ωστόσο, το ύψος της σύνταξης αυτής δεν μπορεί, σε καμία περίπτωση, να υπερβεί το ύψος της πρώτης καταβολής της σύνταξης αρχαιότητας την οποία θα edικαιούτο ο πρώην υπάλληλος εάν, έχοντας επιζήσει και εξαντλήσει τα δικαιώματά του στην ανωτέρω αποζημίωση, είχε επωφεληθεί από τη σύνταξη αρχαιότητας.

Η πλήρωση της χρονικής προϋποθέσεως του γάμου, που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, δεν απαιτείται εάν ένα ή περισσότερα τέκνα προέρχονται από γάμο του πρώην υπαλλήλου, ο οποίος συνήφθη πριν από την παύση των δραστηριοτήτων του, εφόσον ο επιζών σύζυγος επιμελείται ή έχει επιμεληθεί τα τέκνα αυτά.

Το ίδιο συμβαίνει εάν ο θάνατος του πρώην υπαλλήλου προέρχεται κάτω από περιστάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 17 στο τέλος της παραγράφου 2 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

9. Σε περίπτωση θανάτου πρώην υπαλλήλου, δικαιούχου της αποζημίωσης της παραγράφου 1, τα αναγνωριζόμενα ως συντηρούμενα τέκνα, κατά την έννοια του άρθρου 2 του παραρτήματος VIII του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δικαιούνται σύνταξη ορφανού σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 80 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του άρθρου 21 του παραρτήματος VIII του κανονισμού αυτού.

10. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 107 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και των διατάξεων του άρθρου 102 παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, ο υπάλληλος, για την περίπτωση του οποίου εφαρμόστηκε η ρύθμιση του άρθρου 1, εξομοιώνεται προς τον υπάλληλο που παρέμεινε εν υπηρεσία μέχρι την ηλικία των 65 ετών, υπό την προϋπόθεση ότι συνέχιζε να καταβάλλει την εισφορά κατά την περίοδο κατά την οποία εισέπραττε την αποζημίωση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 5

1. Οι υπάλληλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2 τελευταίο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68⁽¹⁾, καθώς και στο άρθρο 102 παράγραφος 5 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, εκτός από εκείνους οι οποίοι, πριν την 1η Ιανουαρίου 1962, ήταν μόνιμοι υπάλ-

ληλοι στους βαθμούς A 1 ή A 2 στα πλαίσια του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και στους οποίους εφαρμόζονται τα μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 1, μπορούν να ζητήσουν να καθοριστούν τα οικονομικά τους δικαιώματα με βάση το άρθρο 34 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα και το άρθρο 50 του γενικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα.

2. Ωστόσο, το άρθρο 4 παράγραφοι 3 και 5 έως 9 του παρόντος κανονισμού εξακολουθούν να ισχύουν για τους υπαλλήλους που αναφέρονται στο παρόν άρθρο καθώς και στους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα.

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει τη επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 12 Δεκεμβρίου 1985.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. GOEBBELS

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 56 της 4. 3. 1968, σ. 1.